

בס"ד יד' כסלו ה'תשע"ה
הדלקת נרות - 16:17
צאת השבת - 17:08
רבנו תם - 17:39
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 745
@ סוף זמן "ברכת הלבנה" - במוצאי שבת עד 08:04.
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג,
הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
טל' המערכת: 054-7743834, 08-9437333

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "חזון עובדיה"
(עובדיה א')

פרשת וישלח

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ← יעקב מתכוון בשלושה אופנים לקראת הפגישה עם עשו אחיו. (מלחמה, תפילה, דורון).
- ← המאבק בין יעקב למלאך.
- ← יעקב נפגש עם עשו אחיו ונפרד ממנו לשלום.
- ← עשו שב לאדום ויעקב הגיע לשכם.
- ← המעשה עם דינה בת יעקב בשכם.
- ← קורות יעקב עד בואו לבית אביו בחברון.
- ← (מות רחל ומותו וקבורתו של יצחק)
- ← ידיעות על צאצאי עשו, נשיאי אדום.

"קטנתי מכל החסידים"
חז"ל אומרים שתלמיד חכם צריך שיהיה לו שמינית שבשמינית גאוה, ורמו לדבר נותן הגר"א זצ"ל מפרשתנו, שהיא פרשה השמינית, והפסוק קטנתי הוא הפסוק השמיני שבפרשה, וזה הפירוש שמינית שבשמינית.
"ואת אחד עשר ילדיו"
מפרש רש"י שדינה היתה בתיבה, ומפרש הגר"א זצ"ל מהיכן ידע רש"י לפרש שדינה היתה בתיבה אולי איזה בן אחר: ומתוך שהז"ל אומרים למה נבנה בית המקדש על החלק של בנימין משום שלא השתחוה לעשו, ולכן אם היה אחד מהבנים בתיבה ולא דינה כגון ראובן, הרי היה צריך להבנות בית המקדש בחלקו שגם הוא לא השתחוה שהרי היה מונח בתיבה, אלא מוכרח לומר שכולם השתחוו חוץ מבנימין שעדיין לא נולד, ולכן מוכרח להיות שרק דינה היתה בתיבה.

"ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות. שואל האור החיים הק' וכי בשביל שעשה שם יעקב סוכה יקרא למקום כן? אלא יעקב היה הראשון שתיקן להכניס את הבהמות בסכות, עד יעקב היו משאירים את הבהמות בחוץ בשלג ובקור, רק מפני צער בעלי חיים תיקן יעקב להכניסם בתוך סכות על כן קרא שם המקום סכות.

"ואתה אמרת היטב איטיב עמך"
הדרך הוא כששואלים לאיש מה שלומך הוא עונה ברוך ה' טוב לי, וכשאומר כך, אומר הקב"ה אם אתה שמח בחלקך ואין לך טענות עלי גם אני איטיב עמך אני יוסיף לך עוד טובות, וזה הוא איטיב אם אתה אומר טוב לי מוסיף לך ה' עוד טוב.

"וישלח יעקב מלאכים לפניו" (ל"ב ג')
מלאכים - מלאכים ממש. (רש"י)
וכי חסרו ליעקב עבדים ומשרתים, עד שהוצרך למלאכים שיבצעו את שליחותו? אלא, מכל מצווה שאדם עושה - נברא מלאך. כמו שמצאנו במסכת אבות: העושה מצווה אחת, קונה לו פרקליט אחד. ואותם מלאכים שלח יעקב שימליצו טוב בעדו. זהו שאומר רש"י מלאכים ממש - ר"ת: מלאכים ממצוות שעשה. (ר' מאיר מפרימישלק)

"וארבע מאות איש עמו" (ל"ב ו')
דע כי תיבת נשים - נוטריקון: שומר נפשו ירחק מהן. וגם בגימטריא: ת' בסוד עשו שהיו לו 400 נשים וזה סוד ארבע מאות איש עמו. כנגדו בקדושה ארבע אמהות שהן סוד ת' עלמין דכסיפין. לכן כתוב (עובדיה א'): והיה בית עשו לקש. קש - בגימטריא: ת. וההיפך: וילבש יעקב שק (400) כי זה מבטל זה. גם עניין השקלים ששקל המן כדי שאותיות שקל יחפפו על ביתו במקום לקש, ושקלי ישראל גברו עליהם ומרדכי היה על בית המן. (בוציא דנהורא)

"אם יבוא עשוי אל המהמה האחת והכהו" (ל"ב ט')
והפהו - נקרא ישר והפוך. הרמז בזה כשמכים יהודים ומסיתים לפרעות עליהם אחר כך המוסתים חוזרים ומכים את המסיתים. המקל המכה ביהודים חוזר ומכה את הפורעים עצמם.

"גם את השני גם את השלישי" (ל"ב כ')
גם את השני גם את השלישי גם את כל ההולכים. ג' פעמים גם רמז לשלש גאולות על ידי שלושה צדיקים: משה, מרדכי, משיח. גם - נוטריקון: גאולת משה, גאולת מרדכי, גאולת משיח שעתיד לגאול במהרה בימינו. (יושר אדם)

פינת הניבים והפזגמים

חלשה דעתו = הצטער מאוד, נפגע קשה בנפשו.
דוגמה: חלשה דעתו של המנהיג הקשיש, והוא הודיע על פרישתו מן החיים הפוליטיים.
מקור: ואפלו שיראה אותו נטוי למוות, אינו אומר לו צו לביתך שלא חלש דעתו [קהלת רבה] (ניבוכון)

"קול יעו וקול אמה, קול חתן וקול כלה" מזל טוב ואיחולים לבניים לידינו

יחזק ושוישנה מוסאי הי"ו וכיוסף ומוככה זנדני הי"ו לנישואי מהן עם אסתר מנבי"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"איך להפוך אייב לאיהב"

איך יתכן שעשוי שרצה להרוג את יעקב ופניו היו למלחמה שניה פתאום את פרצופו והחליט לעשות שלום? איך כל כך בקלות הוא מפנה את מקומו והולך לדרכו? כדי להבין את התשובה לשאלות האלו, אנו צריכים להבין שהעולם שלנו אינו מנוהל על ידינו, אלא בידי השם יתברך. כאשר מישוה רוצה להזיק לנו, אנו יכולים לפנות אל השם יתברך שישדר לנו את המצב. לא פעם אנשים שרוצים ברעתנו יתגלו כאנשים אוהבים שיכולים לעזור לנו בדרכנו, לאחר שבמקום להפנות את תגובתנו אליהם החלטנו להפנות אותה אל הקדוש ברוך הוא. כאשר משהו לא הולך, אנו מחפשים את הגורם שעוצר אותנו. אנו מנסים לפתור את הכל בדרכים גשמיות מבלי התחשבות במי שמנהל את הכל מלמעלה. אך ישנה דרך נוספת, הרבה יותר יעילה וטובה. כאשר האשה מאשימה, החורים כועסים, החברים מפנים גב, או כל אדם אחר שרוצה ברעתנו, אז במקום להגיב בעצבנות או לזרוק מלים לא יפות לאויר, ניתן פשוט לפנות למי שמנהל את הכל מלמעלה. **לאחר שיחה קצרה עם הקדוש ברוך הוא** ניווכח פתאום שהמצב לא נורא כמו שחשבנו, ופתאום נראה איך שדברים מתחילים להסתדר מעצמם.

"בניד כשחילי זתיים" - חינוך

בתוך התוכחה של אב על בנו צריכה להיות גנוזה ברכה. ראשית, המניע הפנימי של תוכחה נכונה הוא אהבה רבה. כך הדבר אצל אב אוהב, וכך אצל הקב"ה המוכיח אותנו מאהבה, "כי את אֶשֶׁר יֵאָהֵב ה' יוֹכִיחַ וְיִכָּאֵב אֶת בְּנֵי יִרְצָה" - "שהתוכחה היא סימן האהבה" (משלי ג, יב ופירושו המלבי"ם). אב האוהב את בנו יודע שלטובת הבן עליו להוכיח אותו, לחנך ולתקן, ונמצא שהתוכחה היא הלבוש החיצוני של האהבה, "טובה תוכחת מגילה מאהבה מסתתרת" - דהיינו שהתוכחת המגולה באה מתוך אהבה מסותרת ("מאהבה" מתפרש "מתוך אהבה"), והרמז: **תוכחה בגימטריא תוך אהבה**. לעומת זאת, אב שאינו מוכיח את בנו כלל, פוגע ממש בנפש הבן, כמו דברי הבקורת נבניא על דוד המלך שלא הוכיח את בנו אדוניה. "חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר (האב האוהב מייסר את הבן בשבט לשונו)" - הגערה מעצבת את האישיות, והופכת אותה מינילה ל'מוצקה', בדומה למה שדרשו חז"ל שהקב"ה גוער בעולם כדי שיעמוד!

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

ביום חמישי
 י"ט כסלו
 תתקיים אי"ה התזמורת הסימפונית בבית א-ל-ברח' הדרור יבנה בשעה 20:00
יוגש כיבוד עשיר כל הציבור מוזמן

רפואה שלימה
 כיהודה מיועלי בני ג'הרן הי"ו. הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות וירוח נחת מיוצאי חלציו.

כל הישועות והברכות
 לשבתאי וישרה מוסאי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה. לזיווג הגון לאייל בן שרה מנב"ת לרפואת נהיית בת פרי מנב"ת

ברכה והצלחה לידידנו
 שלמה וישרה יום-טוב הי"ו על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות וירוח נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

ברכות ואיחולים לפסיים
 לאביעד ומיכל באבאי הי"ו להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה. וברכה והצלחה לאפרים ורבקה באבאי הי"ו וליהודה וגילה נג'אתי הי"ו שירוח נחת מיוצאי חלציהם

פסעה סופה ומולדת
 נפתחה חנות שמיטה "יבול נוכרי" במחירים מוזלים במימס רביעי וחמישי משעה 14:00 עד 20:00 בכולל "נחל ליאור" ר' רחמים 052-7609269 **כל הציבור מוזמן**

קול פה קול שמה
 קול חתן וקול כל"ה מזל טוב ואיחולים לבניים לידידנו אליהו ורינה זסימי הי"ו נפתלי ותמר יצחק-פור הי"ו לנישואי מאור עם ג'ילת מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "עוני הגפן בעוני הגפן דבר נאה ומתקבל"

בית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה, מזמין את כל שוחרי התורה לשיעור מרתק ומעניין מפי אורחנו הנכבד **פה מפיק מרגליות** ר' אבנר מוסאי הי"ו **בערב שבת בשעה 20:00** **כל הציבור מוזמן. יוגש כיבוד עשיר.**

ברכה והצלחה
 לאייל מוסאי בן שרה הי"ו **שיזכה במהרה לזיווג הגון משורש נשמתו הטהורה** ויתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הוא וכל משפחתו לשנים רבות טובות ונעימות.

ברכה והצלחה
 לידידנו מזכי הרבים ביעז ואסתר איילט על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות.

ברכה והצלחה לידידנו
 מזכי הרבים יוסף וימיה שיער הי"ו שיתברכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות וירוח נחת מכל יוצאי חלציהם. **לעיני הצנועה והענוה יפה בנאי** בת אלעזר וטאוס ז"ל נפטרה ידי כסלו בשבת פקדת שנתה.

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :

משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו רם-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהנזדה בן פרידה הי"ו **ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לשילוח נשמות :

שבתאי מוסאי בן זליכה ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל יוסף חיים גאלי בן ג'מו ז"ל שלמה קורלי בן דניאל ז"ל יפת בן דוד סעיד ז"ל דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל **בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל**

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”ויעלו בני יעקב את ישכם ואת זמבור אביו במרמה”

שאלה: האם מותר לעשות מעשה מרמה כדי להשיג מטרה? הרי בני יעקב לא התכוונו להתחתן איתם גם אם ימולו את עצמם, מדוע אם כן יעקב אבינו לא מוכיח אותם על מעשה זה?

תשובה: מעשה זה איננו פסול כלל וכלל. מותר לרמות גזלן על מנת להוציא מידו את הגזלה שנטל שלא כדין, כל שכן שכם בן חמור שחטף את בת יעקב וטימא אותה, שמותר לזנום מעשה מרמה כדי להחזיר אותה לבית יעקב אבינו.

מצינו גם אצל משה רבינו שאמר לפרעה: ”גִּלְגָּה נָא דַּרְךְ שְׁלֶשֶׁת יָמִים...” (שמות ה, ג) למרות שלא התכוון לכך וכיצד מותר לרמות את פרעה? אומנם משה לא הוציא דבר שקר מפיו; הוא לא אומר ילכה נא דרך שלושת ימים... ו**נשובה**, אבל הוא נותן לפרעה להבין מתוך דבריו שאכן יחזרו כולם, ממילא יש כאן מעשה מרמה. האם זה מותר? אלא שפרעה הינו גזלן המשעבד את בני ישראל שלא כדין, ממילא מותר להשתמש בדרכי מרמה כדי להוציא מידו את הגזלה. הוא הדין בנידון דידן, שכם בן חמור גזל את דנה מותר היה להשתמש במעשה מרמה כדי להצילה מידו. הטענה של יעקב על שמעון ולוי היא לא על המרמה אלא שהרחיקו לכת והרגו כל זכר, דבר שלא נצרך כדי להחזיר את דנה.

”וישלוזו יעקב מלאכים לפניו”: (בראשית פרק לב)

שאלה: באמירת בצאתכם לשלום שאומרים בערב שבת, האם יש לחוש שלא לאומרו, מפני שנראה כמגרש את המלאכים?

תשובה: אמרו חז”ל (שבת קיט ע”ב) שני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בע”ש מבכה”ן לביתו אחד טוב ואחד רע. כשבא לביתו ומצא נר דלוק ושולחן ערוך ומיטה מוצעת, מלאך טוב אומר ”ייהי רצון שיהא כן לשבת הבאה” ומלאך רע עונה ”אמן” בעל כורחו ואם לאו הוא להיפך חס ושלום. כתב התוספת שבת (סק”א) שמה שאומרים בצאתכם לשלום, נראה מזה שהמלאכים יוצאים מיד. וכתב היעב”ץ בסידורו (מוסד השבת, חדר המטות מטות זהב) שאף שעדיף לכאורה שישארו בסעודה מכל מקום פוטרים אותם מיד בהגיעם, משום שמתיראים אנו שלא יראו דבר שאינו הגון וילכו מעצמם בכעס לכן אנו פוטרים אותם מאיתנו בצורה יפה. המחצית השקל (סק”א) והמחזיק ברכה (סק”ב) כתב שאין אנו יודעים מתי המלאכים יצאו לכן אנו אומרים ”בצאתכם לשלום” שתברכו אותנו גם שאתם יוצאים על דרך ”ברוך אתה בנותן וברוך אתה בצאתך” (דברים כח מ). וכתב בילקוט יוסף (סי’ רעא סע’ כד) שמנהיגין לומר ”צאתכם לשלום” ואין צריך לבטל המנהג.

”ויזון את בני העיר”: (בראשית פרק לג)

פירש רש”י ויחן את פני העיר - **ערב שבת היה.**

יש להקפיד ולהיזהר לא לצאת לדרך רחוקה בערב שבת באופן שעתיך להגיע למחוז חפצו סמוך לכניסת השבת, משום שיש לחוש שמא יתעכב בדרך (תקר בגלגל, פקקי תנועה וכדו’) ויבוא לידי חילול שבת.

ויש עוד להזהיר שיש להפסיק מלעשות דברים עשירים דקות קודם השקיעה וכששומעים את הצפירה כבר להפסיק, ולא לצפץ על הצפירה.

איתא בגמ’ כל המענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים, דהיינו המענג את השבת - שיש לו עונג בשבת ולכן מקדים לקבל את השבת, נותנים לו נחלה בלי מצרים - היינו צרות. (וראה בבן יהוידע גמ’ שבת קיח). ויש ביטוח מהפרי מגדים (אשל אברהם סימן רנו) **המקדים לקבל את השבת זוכה לאריכות ימים.**

”מכל מלמד” השכלתי...”

כח הדיבור - פרשת וישלח

”וישלח יעקב” אל תקרי ”וישלח” אלא ”וילחש”.

יעקב התכוון לתפילה לדורון ולמלחמה ומלמד אותנו שצריך להתפלל גם על תפילה, דהיינו שתקבל ולדורון, שיתקבל על ידי עשן ולא יסרב. ולמלחמה שלא תגיע בכלל כמאמר הפסוק ”וידאג וייצר” אומר רש”י שיהרוג או שיהרג. לומדים שעל כל דבר צריך תפילה, בדרך לשוק ולכל דבר בחיים, אפילו באכילה ובלימוד כמאמר בכניסתי לבית המדרש אני מתפלל וביציאתי אני מתפלל ונותן הודאה, זהו **כח הדיבור** בפרשת וישלח. ”וישלח ארצה שעיר”=עשיר, רמז לו אם יש בעיה כספית נפתור אותה. ”עם לבן גרתי”=תגן, אם אתה קורא עלי תגן גם לזאת אני מוכן כי תרי”ג מצוות שמרתי ויש לי סייעתא דשמיא. ”וישובו המלאכים אל יעקב לאמר... וגם הלך...”=כלה. ידע יעקב שאחת העבירות שעשה עשיו זה גילוי עריות כשחזר מהשדה. רמז לו קח כלה, תחתן ותתיישב בחיים. ”ויירא יעקב ויצר לו” יש כאן רמז **לכח הדיבור**. ידוע ששלושה נהגים בלשון הרע, אם מדברים או שומעים צריך לדאוג שמא ייהרג או שיהרוג. ”ויחץ” יש מקרים בחיים שצריך תמיד לשמור את החצי השני מהשלם על כל מקרה. יעקב חוצה את המחנה, מדוע? **המתנה** אותיות **הנחמה** שצריך להתנחם במה שיש לאדם ולהסתכל על החצי כוס המלאה ולא להיות נרגן. כך **בכח הדיבור** תמיד תחצה את הדיבור ותדבר פחות כי ידוע מרוב **דברים** לא יחדל פשע, אל תקרי **דברים** אלא **דיבורים**. ובדבר מצווה אדרבא תוסיף וזו **הנחמה** דהיינו **המחנה** שנשאר שלם ולא יחסר בלשון הרע שתדבר ויעברו המצוות לאדם שעליו אתה מדבר. רואים בפרשה את הענווה של יעקב אבינו ע”ה כשאמר ”קטונתי מכל החסידים”, אומר רש”י נתמעטו זכויותיי... אני ירא שמא נתלכלכתי בחטא. **קטונתי מכל החסידים**=ר”ת **קמה** בשדה דהיינו שבאה רוח חזקה וזמן קשה, מוריד ראשו בענווה ומתפלל לקב”ה שיציל אותו מיד עשן. ומצד שני רואים בפרשה את הגאווה של עשן שמרים ראש על יעקב אבינו. ”קטונתי מכל החסידים ומכל”=ר”ת **קומה** דהיינו מגביה קומתו ובא בגאווה להלחם ביעקב. ידוע שהשם יתברך משפיל אף מרום. משפיל את עשן ומרומם את יעקב. ”ושמתי את זרעך בחול הים”=ר”ת **זבה**. ומדוע? כי בא בענווה והתפלל בלחש וזה רמז לכח הדיבור. ”אשר לא נספר מרב”=ר”ת **אילם**. מי שלא מדבר לשון הרע ומתנהג כאילם, בא הרישא של הפסוק, זרעך בחול הים=זבה, שזוכה לומר רק דברי תורה. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

מושגים לשנת השמיטה (המשך)

ביעור שביעית - פירות וירקות שיש בהם קדושת שביעית חלים עליהם מצוות שונות. אחת המצוות היא מצוות ביעור. כאשר מסתיימת העונה ואין יותר פירות בשדה, חובה על כל אדם המחזיק בפירות אלה בביתו להפקיר אותם, כדי שכל אדם יוכל לקחת מהם ולהביא לביתו פירות למשפחתו.

גידולי מים (הידרופוניקס) - שיטה בה מגדלים צמחים בתוך בריכות גידול של מים הכוללים מלחים וכל הדרוש לצמח כדי להתפתח. שיטה זו פותחה במקורה כדי לאפשר חקלאות בשטחים צחיחים, ואומצה לצורך גידולים בשנת השמיטה. צמחים שגדלו בתוך בית, ובמנותק מאדמה, אין עליהם דיני שביעית. גדולי מים עונים על נתאים אלה, ולכן אפשר לגדל בשביעית צמחים במים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

ניסים קורים דווקא כשלא מחכים להם

לאלוקים יש הכל בשבילנו. אז למה אנחנו מרגישים חסרים? שאין לנו? כי הוא רוצה שנעריך את מה שהוא נתן, ונתן ועוד ייתן לנו.

אלוקים ברא את העולם ומנהיג אותו בדרך הטבע. כלומר, נס המלוכש בטבע. כל מה שאנחנו ומה ומי שיש בעולם הזה – הכל זה אלוקות, לא שום דבר ממה שאנחנו חושבים כמובן מאליו, אפילו לא כרגיר. למה? כי הכל בהשגחה הפרטית והמיוחדת והמדויקת של אבא שבשמים. הבורא הוא זה שמחיה ומהווה כל דבר בבריאה הזו בכל רגע נתון. הוא זה שמכתיב את כללי הטבע והעולם והוא זה שמקיים את הכל, בדרך כלל, לפי הכללים שאנחנו מכירים.

ומה אנחנו מכירים? אנחנו מכירים את 'זה טבעי', 'הגיוני', 'וכך צריך להיות'. ככה התרגלנו לחיות בעולם הזה. וכשמשהו חורג ממקומו וממה שאנחנו מכירים, אז זה 'לא רגיל', 'לא טבעי'. משהו גדול קורה פה.

"כשהתחננו" כתבה לי רחלי, "היינו מאושרים. ברוך השם, הכל הלך חלק וטבעי. ההכנות לחתונה, החתונה, שבע הברכות, העבודה. הזוגיות שלנו הייתה מרגשת והיה ברור לנו שממש מהר נתבשר גם בבשורות הטובות להן מייחל כל זוג – שהחלום על ילד, ילבש מציאות.

"כך חיינו לנו בשלווה ואושר כשכל חודש אנו מתפללים ומקווים להתבשר בבשורה הטובה. זה הרי הכי טבעי להרחיב את התא המשפחתי אחרי החתונה, נכון? שהבית מתמלא בילדים, בקול שמחתם המענג.

"רק שה'טבעי' הזה הפעם לא קרה". "כשהבנו שאנחנו צריכים להודות על כל שאר המאורעות והדברים שקיבלנו עד עכשיו 'בטבעיות' כל כך, התחלנו להעריך את מה שיש לנו".

"אחרי שנה החלטנו לפנות לרופא שיעזור ליטבעי שלנו לעבוד. התרגשנו, התביישנו, אבל רצינו ילדים והיינו מוכנים לעשות הכל בשביל לחבוק אחד כזה בידיים.

"הריצות לבדיקות, הבירורים והצילומים היו מנת חלקנו תקופה לא קטנה, וברוך השם, הכל תקין! בטח ששמחנו שהכל בסדר ואין שום בעיה. אבל מבחינתנו כלום לא תקין אם אין לנו תינוק..."

אלא שאז חלחלה לתודעה שלי תובנה חשובה. 'רחלי, צריך להתפלל ולבקש מבורא עולם שיתן לנו את המתנה היקרה הזו – ילדים. ולא בצקצוק שפתיים, לא בתפילה פה תפילה שם כמו שעשית עד עכשיו, אלא בכל רמי"ח אברינו וש"ה גידינו.

"מאותו יום התפילות נהיו ארוכות יותר ומרוממות. הוספנו תורה ובצדקה. קנינו ספר סגולות ועשינו את כולן. התברכנו מפי אנשים יקרים וענינו 'אמן' בדבקות אמיתית. וחיכינו. חיכינו לנס, לחלום שיתגשם.

"מפליא, או שלא, אבל דווקא כשחסר לנו, אנחנו מרגישים את הקוץ הזה בלב. זה סוחט ממך תפילה אמיתית. כזו שבאה בלי נוסח, בלי לקרוא אותה מהסידור. בעצם כן, מהסידור של הלב, מקירות הלב - 'אלוקים, אני רוצה ילדים! מה כבר אני מבקשת? ילדים מקסימים שילכו בדרך הנפלאה שלך. כן, זה מה שאני מבקשת ממך, תן לי את הזכות הזאת..."

"אבל החיים ממשיכים, גם כשמחכים לנס. חייבים להמשיך. אבל הם כבר לא מה שהיו לפני כן. עכשיו נוספו אמירות יקרות כמו 'תודה רבה לך בורא עולם על הבעל/אישה שנתת לי. 'תודה על הפרנסה/ הבגדים/ הבריאות/ קורת הגג...'. 'עכשיו החיים מלאים בתודה! לא יאומן, אבל כשאומרים אותה, כשמתבוננים על מה שאלוקים היקר נתן ונותן לנו - רואים את גודל המתנה, את הנס העצום. פתאום נפקחו לי העיניים.

"מצד אחד זה גל גדול של שמחה, של תודה על מה שנתת

לי אבא. ומצד שני, זה נועד להגדיל את האמונה שהכל בידיים שלך. כן, אני עושה את ההשתדלות ומתפללת הרבה, אבל גם לא מוותרת על ה'טבעי'. שוב אנחנו מתייעצים, שואלים, הולכים לבדיקות. הביטחון שאם רק נרצה אז זה יקרה, או שהרופא ייתן איזה כדור או תרופה והחלום יתגשם. אז זהו, שלא. כל העסק הזה קצת התנפץ לנו בפנים. "הרמנו ידיים, כלומר לא התייאשנו אבל החלטנו להמשיך הלאה. לא לצפות ולא לחכות. להתאזר בסבלנות ולהמשיך להתעסק בחיי היומיום, לא רק בלהגשים את החלום. ממשיכים עם עוד הרבה תפילות.

"ואז זה קרה, בדיוק בשלב שהכי לא חיכינו לזה. היינו בשלב של החודש הזה ממש לא יכול לקרות, בטח לא לפי הטבע או ההיגיון. אלא שגם הטבע בחודש הזה התעכב.

"אני, שכבר הייתי עייפה מלהתאכזב בכל פעם מחדש, החלטתי לתת לזמן לעשות את שלו ולא לרוץ ולבדוק מה קורה. חשבתי הרבה על שרה אימנו ע"ה שהייתה עקרה והקב"ה עשה לה נס. אז גם לי, ככה אני חושבת, אבא היקר שלי שבשמים יכול לעשות את הנס הזה..."

"הימים עברו ומשהו כבר היה נראה חשוד. האמת, אפילו מדאיג. הרופא אמר לפני שבועיים ש"כרגע זה לא קרה", אז מה קורה היום??? החלטתי בכל אופן לעשות עוד בדיקה, אפילו שלפי הטבע וההיגיון זה בכלל לא בכיוון... והתשובה הייתה חיובית!

"איזה ריקודים, איזו שמחה! כמה דמעות שטפו לי את הפנים באותו יום. 'תודה רבה לך השם! תודה רבה אבא יקר...!!' "באותו יום למדתי שאין טבע, כי הכל זה נס, פשוט נס. גם מה שקרה איתנו. הבנתי שבורא עולם פשוט חיכה לתפילות שלנו, לתפילה אישית שבקעה לנו מהלב, שנדע להעריך ולומר תודה על הכל. והכי חשוב, שנצא מהבועה של 'רגיל וטבעי והגיוני', שנבין שהכל ממנו, רק ממנו. ושלעולם לא נתייאש ונמשיך לבקש גם אם התשובה בכל חודש הייתה שלילית.

"אל תתיאשו אף פעם. אל תוותרו. יש תפילה שבאה ממקום עמוק בלב שפותחת שערים, שמגשימה חלומות וניסים. 'וניסים, כמו שלמדתי, קורים דווקא כשלא מחכים להם!'"

"וישכב איתה ויקנה..."

ומעשה נורא היה בין שני גאוני עולם הרב רבי יבא ז"ל והרב ר' פנחס שהיה וכוח ביניהם. ר' יבא אמר לרבי פנחס הנה בעוונותינו הרבים הרבה אנשים מדברים בבית הכנסת ובשעת התפילה, וזה אחד מהדברים המעכבים את הגאולה, מה נעשה לתקן את הפרצה הזאת? אמר לו רבי פנחס, יש אסור יותר גדול מזה שבאותו הזמן היו בנות ישראל הולכות אצל השרים הגדולים של אומות העולם למכור להם עופות, דגים וכיוצא, כי כך היה המנהג באותה העיר, והיה חושש רבי פנחס שלא יבואו לידי יחוד. וכל אחד מהם היה עומד בדעתו שמה שהוא אומר זה האסור היותר גדול, ויטעמו לפתוח חומש אחד ולראות מה כתוב בו וזה יוכיח להם עם מי הצדק, והנה היה על השולחן חומש בראשית, ויפתחוהו, ויפתח להם בדיוק פסוק זה, הכזונה יעשה את אחותנו? ונמצא שרבי פנחס צדק. אז אמר לו רבי יבא תראה מה שנתגס יהונתן על פסוק זה והוא מתאמרת בכנשתהין דישראל, ערלאין סאיבו ברת דיעקב, וצדקו דברי שניהם למדנו ממעשה זה שהדבור בבית הכנסת חשוב כזנות חס ושלום ולכן צריכים אנו לשים לבנו ולהתנהג בצניעות ובשתיקה בהיותנו בבית הכנסת, ושיחיה לנו אמונה גדולה בה', ולא לעשות משא ומתן בבית הכנסת, ועל ידי זה ודאי שמן השמים יסיעונו שנמצא פרנסתנו ברווח מכיון שאנו מכבדים את בית הכנסת ולא מדברים בבית הכנסת על משא ומתן. (אהבת חיים)